

افزایش عمر پس از برداشت گل نرگس (*Narcissus tazetta*) با استفاده از محلول نگهدارنده و انجام بازبرشی انتقال ساقه

عبدالعلی حسامی، غلامرضا عبدی، سیده سمیه خادمی

دانشگاه خلیج فارس دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی شهرستان دشتستان

برای افزایش عمر پس از برداشت و کیفیت گل های بریدنی نرگس (رقم هلندی) آزمایشی با استفاده از ترکیب های مختلف شیمیایی انجام شد. در این پژوهش علاوه بر تعیین بهترین ترکیب شیمیایی مورد استفاده، اثر عمل باز برش انتهای ساقه نیز بر عمر گل های بریدنی مورد بررسی قرار گرفت. ترکیبات شیمیایی شامل نیترات نقره، کریزاتزین، بنزیل آدنین، تیدیازورون بودند که همگی ساکارز ۹ نیز به همراه داشتند و با تیمار شاهد (آب مقطر) مقایسه شدند. بر روی نیمی از گل های بریدنی عمل باز برش انتهای ساقه به طول ۲ سانتی متر، هر دو روز یکبار انجام شد. این آزمایش به صورت

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

فاکتوریل با طرح پایه کاملاً تصادفی اجرا شد. طول عمر گل های بریدنی، رنگ گل ها و میزان جذب آب در بین تیمارها مقایسه شد. نتایج آزمایش نشان داد همه ترکیب های شیمیایی مورد استفاده عمر گل ها را افزایش دادند و در بین آن ها ترکیب ۵۰ میلی گرم لیتر کاینیتین حدود ۲/۱ روز عمر گل های بریدنی را افزایش داد و سبب افزایش در میزان جذب آب به میزان ۱۵ میلی لیتر و وزن تر گل ها شد. گل هایی نیز که با تیمیازورون تیمار شدند میزان سبزینگی در آن ها بالا و از عمر ساقه گل دهنده طولانی برخوردار بودند. عمل بازبرش انتهای ساقه نیز به میزان ۱/۱ روز باعث افزایش عمر گل های بریدنی در تمام تیمارها گردید.